

Jeg siger, det er ikke meget ofte, at denne Opfattelse har gjort sig gældende, men jeg har i hvert Fald mødt den, og jeg tænker ogsaa, andre Medlemmer have mødt den. Jeg har kun nævnt det her, fordi jeg vilde benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at der selvfølgelig ikke er noget som helst i denne Betragtning, og at der jo vistnok aldrig har været Tale om, at den Omstændighed, at Staten giver Tilskud eller dækker Underskuddet, skulde begrundes med, at saa har Folk lettere og billigere Adgang til god Kunst, men at selvfølgelig Teatrets Biletpriser altid skulde sættes under Hensyn til, hvad der er passende og i Overensstemmelse med, hvad de paa andre Teatre tage i Biletpriser, saa at der i saa Henseende ikke skal tages noget som helst Hensyn til, at Staten vil dække det eventuelle Underskud, eller tage noget som helst Hensyn til, om man der ved gør det lettere eller vanskeligere for Folk med mindre økonomiske Evner at komme i Teater. Det er en Side af Sagen, som vistnok slet ikke behøver at beskæftige os, naar vi komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Størrelsen af det Tilskud, der kan være Tale om at yde til det kgl. Teater.

Jeg gaar altsaa ud fra, at man i det væsentlige saa godt som alle er enig om, at man fra Statens Side bør og kan forsvare at give en Støtte til den sceniske Kunst, altsaa her i dette Tilfælde til det kongelige Teater, og jeg gør da straks opmærksom paa, at hvis vi stode fuldstændig frit over for Spørgsmaalet, under hvilke Former man vilde give en saadan Støtte til den dramatiske eller den sceniske Kunst, vilde man ganske sikkert ikke vælge den Form, her er foreslaaet. Man vilde temmelig sikkert ikke have den Ordning, der gaar ud paa, at det er Staten, der driver et Teater, altsaa Staten selv, der holder Teater her i Kjøbenhavn. Man er vel snart fra alle Sider bleven klar over, at Statsdrift i sin Almindelighed sjældent kan siges at være økonomisk, og selv om der jo er Omraader, hvor det er fuldt berettiget, at der er Statsdrift, saa er der i alt Fald paa dette Omraade ringe eller slet ingen Anledning til at have Statsdrift. Men vi staa ikke frit over for dette Spørgsmaal. Vi have jo det kongelige Teater. Det kan man maaske sælge. Men hvad værre er: Vi have en hel Masse statsansatte Folk — for en Dels Vedkommende findes der kongelig Udnævnelse — Skuespillere, Funktionærer og Embedsmænd paa det kongelige Teater, som dels

have Ret til Pension, dels til Alderdomsforsørgelse, og selv om de ikke have Ret til nogen af Delene, vilde man jo vanskelig kunne afvise dem, hvis der blev Tale om fuldstændig at ophæve det kongelige Teater. Vi ere nødte til at regne med, hvad det vilde koste, naar vi skulde ophæve det kongelige Teater som Statsinstitution, baade i Retning af Tab paa Bygningerne og navnlig i Retning af Pensioner, Understøttelser og Alderdomsforsørgelse til det der ansatte Personale. Ud fra den Betragtning, at det vil være overordentligt vanskeligt i hvert Fald paa staaende Fod straks at ophæve det kongelige Teater, er det, at jeg kan være med til at anbefale det foreliggende Lovforslag.

Man kan ganske vist sige og med Rette, at det eneste sikre ved det foreliggende Lovforslag er egentlig det, at Staten kommer af med de ca. 180,000 Kr., som jo det hele Tilskud vil andrage. Tilskuddet er jo, som bekendt, ansat til 125,000 Kr., men saa skal Staten jo betale Vedligeholdelsesomkostningerne foruden 12,000 Kr. til Styrelsen, alt i alt vil det løbe op til 179,500 Kr. Man kan nu ganske vist sige, at det er det eneste sikre, at de Penge ville vi komme af med, men vi ere slet ikke sikrede imod at komme af med flere, vi kunne godt komme af med endnu flere Penge, det afhænger af, om den Styrelse, som vil blive ansat i Henhold til Lovforslaget, formaar at drive Teatret saaledes, at det kan klare sig med dette Tilskud. Men nogen Sikkerhed — ja, man skal maaske ikke sige Sikkerhed — nogen Betryggelse for ikke at komme af med flere Penge skulde og bør der jo dog ligge deri, at det for Bestyrelsen maa være en Æressag at kunne undgaa at kræve større Statstilskud.

Og saa er der jo en Side af Sagen, som jeg synes, vi have Lov til at fremhæve, og som for den Sags Skyld ogsaa er bleven fremhævet baade i Motiverne og vist ogsaa ved Fremlæggelsen af Lovforslaget, nemlig, at vi herefter ikke skulde have et Budget for Teatret paa Finanslovsforslaget. Thi dette, at vi nu gennem en Række af Aar have haft et Budget for Teatret paa Finanslovsforslaget, som er specificeret, mer eller mindre kalkulatorisk ganske vist, men dog specificeret, har ganske simpelt ført med sig, synes jeg, at man fra Teaterbestyrelsens Side har kunnet have en vis Tilbøjelighed til paa alle de Poster, der kunne slaa til, at lade Beløbene gaa med. Der kan jo være Poster, hvor det opførte Beløb maaske et enkelt